

Przebieg spotkania synodalnego 23.02.2022 r.

1. Modlitwa

Stajemy przed Tobą, Duchu Święty,
zgromadzeni w Imię Twoje.

Z Tobą jedynie, który nas prowadzisz;
zamieszkał w naszych sercach,
naucz nas drogi, którą mamy iść
i jak mamy nią podążać.

Jesteśmy słabi i grzeszni;
nie dozwól, abyśmy wprowadzali nieład.
Nie pozwól, by niewiedza sprowadziła nas na niewłaściwą drogę,
albo stronniczość wpływała na nasze działania.

Niech w Tobie odnajdziemy naszą jedność,
abyśmy mogli razem podążać do życia wiecznego,
i abyśmy nie zbaczali z drogi prawdy
i tego, co jest słuszne.

O to wszystko prosimy Ciebie,
który działasz w każdym miejscu i czasie,
w komunii Ojca i Syna,
na wieki wieków. Amen.

2. Powitanie i krótkie omówienie planu spotkania:

CZĘŚĆ ORGANIZACYJNA:

a) zasady obowiązujące w trakcie spotkania:

- ustalenie formy zwracania się do siebie;
- ustalenie czasu na wypowiedzi każdego z uczestników (w zależności od ilości osób);
- żadnej wypowiedzi nie można komentować – są to indywidualne odczucia uczestników a uczuć nie można podważać, to samo dotyczy doświadczeń - każdy może mieć inne;
- nie ma złych odpowiedzi;
- nie oceniamy siebie nawzajem;

- SŁUCHAMY się nawzajem w szacunku, nie przerywając sobie wypowiedzi.
- b) przedstawienie się prowadzącego oraz uczestników spotkania - imię oraz coś o sobie (dowolne wypowiedzi, aby każdy może powiedzieć to, co chce, np. co robi, co lubi).
- c) przypomnienie celu spotkania:
 - **SŁUCHANIE SIEBIE NAWZAJEM**, aby lepiej usłyszeć głos Ducha Świętego;
 - Kościół chce podjąć refleksję nad samym sobą – nad Kościołem, nad stylem jego funkcjonowania, budowania relacji. Chce także zapytać o swoje zaangażowanie w życiu społecznym, aby szukać wspólnego dobra z wszystkimi ludźmi jak bracia i siostry, niezależnie od poglądów i przynależności religijnej,
 - by „zrodziły się marzenia, powstały proroctwa i wizje, rozkwitły nadzieje, umocniła się ufność, zostały opatrzone rany, nawiązały się relacje, wstał świt nadziei, by uczono się od siebie nawzajem i budowano pozytywną wyobraźnię, która oświeci umysły, rozpali serca, przywróci rękom siły” (DP)

CZĘŚĆ MODLITEWNA:

- a) Przeczytanie fragmentu Pisma Św.;
- b) Przeczytanie pytania głównego oraz pytania pomocniczego;
- c) Wypowiedzi uczestników i rozeznawanie.

(W trakcie wypowiedzania się uczestników spisywanie głównych myśli)

3. Podsumowanie – spisanie wniosków.
4. Modlitwa i zaproszenie na następne spotkanie.

CZĘŚĆ MODLITEWNA:

II Słuchanie

1. Mk 7, 31-37

Jezus opuścił okolice Tyru i przez Sydon przyszedł nad Jezioro Galilejskie, przemierzając posiadłości Dekapolu. Przyprawdzili Mu głuchoniemego i prosili Go, żeby położył na niego rękę. On wziął go na bok, osobno od tłumu, włożył palce w jego uszy i śliną dotknął mu języka; a spojrzawszy w niebo, westchnął i rzekł do niego: «Effatha», to znaczy: Otwórz się! Zaraz otworzyły się jego uszy, więzy języka się rozwiązały i mógł prawidłowo mówić. [Jezus] przykazał im, żeby nikomu nie mówili. Lecz im bardziej przykazywał, tym gorliwiej to rozgłaszali. I pełni zdumienia mówili: «Dobrze uczynił wszystko. Nawet głuchym słuch przywraca i niemym mowę».

2. Refleksja nad przeczytanym fragmentem. (3 min)

3. Pytanie główne:

Kościół synodalny, głosząc Ewangelię, „podaża razem”. Jak owo „podążanie razem” realizuje się dzisiaj w waszym Kościele lokalnym? Do podjęcia jakich kroków zaprasza nas Duch Święty, abyśmy wzrastali w naszym „podążaniu razem”?

Pytanie pomocnicze:

Słuchanie jest pierwszym krokiem, ale wymaga otwartego umysłu i serca, bez uprzedzeń.

- Komu nasz Kościół partykularny jest „winien posłuchania”?
- W jaki sposób wysłuchiwanie są świeccy, zwłaszcza młodzi i kobiety?
- W jaki sposób włączamy wkład konsekrowanych mężczyzn i kobiet?
- Jaką przestrzeń ma głos mniejszości, odrzuconych i wykluczonych?
- Czy potrafimy zidentyfikować uprzedzenia i stereotypy, które utrudniają nam słuchanie?
- W jaki sposób wsłuchujemy się w społeczny i kulturowy kontekst, w którym żyjemy?

4. Refleksja w ciszy nad tematem i szczególne skupienie uwagi nad wybranymi pytaniami. Jakie doświadczenia z naszego lokalnego Kościoła przywołuje Ci na myśl to pytanie? (zanotowanie głównych myśli, którymi chcielibyśmy podzielić się z innymi). 3-5 min.

- Podzielenie się z grupą własnymi przemyśleniami (3 min.)

5. Refleksja w ciszy nad tematem i szczególne skupienie uwagi nad wybranymi pytaniami. **Ponowne odczytanie tych samych doświadczeń w sposób bardziej pogłębiony:** Jakie radości wywołały? Jakie trudności i przeszkody napotkały? Jakie rany wydobyły na światło dzienne? Jakie wzbudziły przemyślenia?

- Podzielenie się z grupą własnymi przemyśleniami (3 min.)

6. Refleksja: Co mnie w wypowiedziach innych uczestników poruszyło, zaintrygowało, zainspirowało, zasmuciło, wzruszyło, zastanowiło? (3 - 5 min.)

/Unikamy oceny tego, co zostało usłyszane. Zwracamy uwagę jak wypowiedzi innych wpłynęły na nasz dotychczasowy sposób myślenia, co stało się inspiracją do przemyślenia własnej pozycji, itp./

- Podzielenie się z grupą własnymi przemyśleniami (3 min.)

7. Refleksja: **Zebranie owoców, by się nimi podzielić**: Gdzie w tych doświadczeniach rozbrzmiewa głos Ducha Świętego? O co Duch Święty Cię/nas prosi? Co należy potwierdzić a z czego zrezygnować, jakie są perspektywy zmian, jakie kroki należy podjąć? Gdzie dostrzegamy zgodność? Jakie drogi otwierają się dla naszego Kościoła lokalnego? (5 min.)

- Podzielenie się w grupie własnymi przemyśleniami – **tu możliwa dyskusja !!!!!** Oczywiście pełna szacunku i otwartości na spojrzenie drugiego człowieka.

8. Podsumowanie: wypowiedzi uczestników w ramach podsumowania, spisanie wniosków, co chcielibyśmy zapisać, co poprawić, z czym się utożsamiamy, itp.

9. Modlitwa na zakończenie.